

Rodica Ojog-Brasoveanu

*Letopisetul
de argint*

SUSPANS

S|U|S|P|A|N|S
roman istoric

RODICA OJOG-BRAȘOVEANU (28 august 1939–2 septembrie 2002), celebră autoare de romane polițiste din România. A urmat primele clase la Școala „Maison de Français“, continuându-și educația la Liceul „Domnița Ileana“. A început apoi cursurile Facultății de Drept din București, dar, după doi ani, în 1956, a fost exmatriculată pe motive politice. După un an de muncă necalificată la fabrica de medicamente Galenica, a reluat studiile de drept, de data aceasta la Iași. După absolvire a început să profeseze avocatura. În 1969 a debutat cu un scenariu de televiziune, iar primul roman polițist, *Moartea semnează indescifrabil*, l-a scris la insistența soțului ei, actorul Cosma Brașoveanu, și l-a publicat în 1971. După șapte ani de practică a renunțat la avocatură și s-a dedicat în întregime scrisului. Până în 1999, a publicat treizeci și cinci de romane, în majoritate polițiste, dar și câteva istorice și unul științifico-fantastic. Este considerată, în mod unanim, marea doamnă a literaturii polițiste românești. Dintre volumele sale amintim: *A înflorit liliacul* (Editura Nemira, 2004), *Cianură pentru un surâs* (Editura Nemira, 2004), *Întâlnire la Élysée* (Editura Nemira, 2004), *Coșmar* (Editura Nemira, 2004), *Răzbunarea slușilor* (Editura Nemira, 2006), *Necunoscuta din congelator* (Editura Nemira, 2006), *Bărbații sunt niște porci* (Editura Nemira, 2006), *Grasă și proastă* (Editura Nemira, 2006), *Logofătul de taină* (Editura Nemira, 2008), *Agentul secret al lui Altîn-Bey* (Editura Nemira, 2008), *Ochii jupâniței* (Editura Nemira, 2008), *Vulturul dincolo de Cornul Lunii* (Editura Nemira, 2008), *Disparația statuii din parc* (Editura Nemira, 2008), *320 de pisici negre* (Editura Nemira, 2008), *Al cincilea as* (Editura Nemira, 2008), *Poveste imorală* (Editura Nemira, 2008), *Telefonul din bikini* (Editura Nemira, 2008), *Să nu ne uităm la ceas* (Editura Nemira, 2008).

Rodica Ojog-Brașoveanu

*Letopisetul
de argint*

Ediția a II-a revizuită

Coperta: Dana MOROIU, Corneliu ALEXANDRESCU
Imaginea copertei: *Veșmânt brâncovenesc*, detaliu

Letopisețul de argint / Rodica Ojog-Brașoveanu. -
Ed. a 2-a, rev. - București: Nemira Publishing House, 2010
ISBN 978-606-579-066-7

821.135.1-312.4

Rodica Ojog-Brașoveanu
LETOPISEȚUL DE ARGINT
© Nemira Publishing House, 2010

Lector: Ecaterina DERZSI
Tehnoredactor: Stelian BIGAN

Orice reproducere, totală sau parțială, a acestei lucrări,
fără acordul scris al editorului, este strict interzisă și se
pedeștește conform Legii dreptului de autor.

La prețul de vânzare se adaugă 2% reprezentând valoarea
timbrului literar ce se virează Uniunii Scriitorilor din România.

Cartea întâi
IADUL ALB

Capitolul I

GHEENA ANATOLIEI

Omătul iscat încă din zori gătise în borangic târgul Stambulului. Stăruiau doar prin țesătura deasă ciaturile de lună știrbă cocoțate în vârful moscheelor și minaretelor tuciurii de la Suleymanie și Aïa-Sofia.

Ceasurile înserării și urgia vremii în care drept-credincioșii deslușeau cu spaimă mânia lui Alah – când se mai pomenise oare pe malurile Bosforului asemenea prăpăstenie în moțul lui cărindar¹? – deșertaseră ulițele și doar urmă de câine fără stăpân întina ici-colo catifeliul zăpezii.

În ghimirlii nătânge ori seraiuri cuprinse, musulmanii înălțaseră de aproape un ceas cea din urmă rugăciune a zilei, eclul-sahur, către Alah și destoinicul său învățăcel Mahomed, și-acum ocroteau somn harnic sub lăicere din blană de capră ori mioară.

¹ Veche denumire a lunii ianuarie.

Flacăra de lumânare răsufla la puține geamuri. Aici, slujitorii Profetului își alungau amorțeala nădușind să deslușească învățăturile Coranului ori, dimpotrivă, muieri răpuse de trândăvia haremului își ispiteau somnul cu alunele de opiu, încălzindu-și picioarele sub tandur¹.

Liniștea și bezna – dormea pământul – le răpunea o singură mahala a târgului, și anume Pera, unde sălășluiau conacele evropenilor îngăduiți între hotarele împărăției.

După cum vesteau ferestrele luminate miez de zi, petrecere cumplită născocise Kir Ioan Kamaterou, armatorul grec, căci convenit era a da în a șaptea zi a lui ghenar slava Sfântului Ioan. Zaiafet zdruncina și cămărilor contelui rus Orlov, și fără a face cotul uliței, chiar în coasta palatului marchizului Férriol – trimisul Bombonului la Poartă – conac cenușiu cu două caturi și felinare arăbești aprinse zvoneau iarăși sindrofie. Doar că aceasta se deslușea a fi de alt soi.

Înălțimea sa Sir Ralph Tracy, duce de Windsor, își deznoda baierile pungii de două ori pe an. De ziua reginei Ann, cea din stirpea Stuartilor, al cărei văr și dregător se afla pe lângă sultanul Mustață și-n ajun de Sân Petru, când dumnealui, ducele de Windsor, se gătea de călătorie spre Englitera, unde i se îngăduia în fiecă vară râspas și tihnă până la sleirea frunzei verzi. Altfel, se mulțumea cu *soaréle* cumpătate și fără

¹ Sobă turcească folosită în special de femei.

zurgălăi. Aceasta era și pricina pentru care la porțile Domniei sale se înfățișau mai cu seamă bărbi cărunte ori bine argintuite, mânate de țeluri anume, pungii grele cu taleri sau șoșoteală politicească, și nu taifet sterp.

Dacă ar fi fost să judeci după macatul de omăt poposit pe coviltirele caleștilor rânduite de-o parte și de alta a porților, oaspeții nu apucaseră să închine de două ori în cinstea lui Sir Ralph. De altfel, merindea mărunță nu prea îndemna la deșertatul cupelor, iar vinul toscan subțirel și fără aromă de soi făcea nod în gâtlejele deprinse cu văpaia masticii de Chios și a vutcilor din Pireu.

De Windsor nu lua seama însă la asemenea nimicuri și tot asemenea Lady Abigail, muierea Domniei sale. Răsărită, slăbie și țeapănă plop, cerceta oaspeții cu privire clătită de gânduri, pipăindu-și la răstimpuri colanul greu de adamante. Părea soră gemă duce-lui, croiți parcă într-o sâmbătă. În privirea lui Sir Ralph deslușeau doar pâcla zărilor îndepărtate ale Domniei sale, se ținea drept suliță, iar pe veșmântul șoricu singuri bumbii scumpi de perle zvoneau despre nemăsuratele avuții ale neamului Windsor.

Întâmpinându-l aiurea, pe drumurile împărățiilor de pildă, l-ai fi socotit zaraf cu cheag ori dascâl nu prea deprins cu lumea, la una sau la alta din școlițele Evropei de mijloc.

Despre mintea bogată și ochiul pătrunzător al duce-lui, puțini aveau știință: Bourbonul, bineînțeles, care-și copilărise verile în castelul Windsorilor din Highland,